

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 9. avgusta 2021. godine
Ref.br.: AGJ 1822/21

PRESUDA

u

slučaju br. KI175/19

Podnosilac

Ismajl Zogaj

Ocena ustavnosti obaveštenja [KMLC. br. 129/2019] državnog tužioca od 13. avgusta 2019. godine, rešenja [Ac. br. 3983/2018] Apelacionog suda Republike Kosovo od 24. maja 2019. godine i rešenja [C. br. 118/2018] Osnovnog suda u Đakovici-ogranak u Mališevu od 2. februara 2018. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Ismajl Zogaj iz opštine Mališevo (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Rrahman Kastrati, advokat iz opštine Priština.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava obaveštenje [KMLC. br. 129/2019] državnog tužioca od 13. avgusta 2019. godine, rešenje [Ac. br. 3983/2018] Apelacionog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Apelacioni sud) od 24. maja 2019. godine u vezi sa rešenjem [C. br. 118/2018] Osnovnog suda u Đakovici-ogranak u Mališevu od 2. jula 2018. godine.
3. Podnosilac zahteva je rešenje [Ac. br. 3983/2018] Apelacionog suda od 24. maja 2019. godine, primio 28. juna 2019. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti obaveštenja državnog tužioca i gore navedenih rešenja, kojima su, prema navodima podnosioca zahteva, povređena njegova osnovna prava i slobode zagarrantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 30. septembra 2019. godine, podnosilac zahteva je podneo svoj zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 4. novembra 2019. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Remziju Istrefi-Peci za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica je imenovala i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Radomir Laban.
8. Dana 14. novembra 2019. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od istog da dostavi zvanični obrazac za podnošenje zahteva Sudu i punomoćje za zastupanje.
9. Dana 20. decembra 2019. godine, Sud je poslao po jednu kopiju zahteva Državnom tužilaštvu i Apelacionom sudu.
10. Dana 3. septembra 2020. godine, Sud je obavestio Osnovni sud u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud) o registraciji zahteva i tražio od istog da dostavi povratnicu koja dokazuje kada je podnosilac zahteva primio osporeno rešenje Apelacionog suda.

11. Dana 21. septembra 2020. godine, Osnovni sud u Đakovici-ogranak u Mališevu je dostavio Sudu traženu povratnicu.
12. Dana 26. marta 2021. godine, Sud je razmotrio slučaj i odlučio da odloži odlučivanje za jednu od narednih sednica u skladu sa traženim dopunama.
13. Dana 14. aprila 2021. godine, Sud je tražio od podnosioca zahteva da ga obavesti o tome da li je mu je opština Mališevo isplatila novčanu naknadu.
14. Istog dana, Sud je tražio od opštine Mališevo da ga obavesti o tome da li je izvršila odluke redovnih sudova kojima je podnosiocu zahteva dosuđena novčana naknada.
15. Dana 19. aprila 2021. godine, podnosilac zahteva je dostavio svoj odgovor i obavestio Sud da mu opština Mališevo nije isplatila naknadu.
16. Dana 23. aprila 2021. godine, opština Mališevo je dostavila svoj odgovor i obavestila Sud da podnosilac zahteva nije podneo zahtev za izvršenje rešenja [Ac. br. 3983/2018] Apelacionog suda od 24. maja 2019. godine.
17. Dana 25. maja 2021. godine, na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 9. (Prevremeni istek mandata) Zakona i pravila 7. (Ostavka na dužnost sudije) Poslovnika, sudija Bekim Sejdiu je podneo svoju ostavku na položaj sudije pri Ustavnom sudu.
18. Dana 25. juna 2021. godine, na osnovu stava (4) pravila 12. Poslovnika i odluke Suda [KK-SP-71-2/21], sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela dužnost predsednice Suda, a na osnovu tačke 1.1 stava 1. člana 8. (Istek mandata sudije) Zakona, predsednica Arta Rama-Hajrizi je okončala mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.
19. Dana 1. jula 2021. godine Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i, jednoglasno, iznelo preporuku Sudu o prihvatljivosti zahteva i meritornoj oceni predmeta.
20. Istog dana, 1. jula 2021. godine, Sud je odlučio: (i) jednoglasno, da je zahtev podnosioca zahteva prihvatljiv; (ii) jednoglasno, da je neizvršenjem odluke NNOCSK-a br. 738 od 18. aprila 2006. godine, prouzrokovana povreda člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP; (iii) većinom glasova, da proglasi ništavim rešenje [Ac. br. 3983/2018] Apelacionog suda od 24. maja 2019. godine, u vezi sa rešenjem [C. br. 118/2018] Osnovnog suda u Đakovici -ogranak u Mališevu od 2. jula 2018. godine; i (iv) jednoglasno, da naloži opštini Mališevo da izvrši odluku NNOCSK-a br. 738 od 18. aprila 2006. godine.

Pregled činjenica

21. Podnosilac zahteva je bio zaposlen u opštini Mališevo, Direkciji za poljoprivredu, šumarstvo i ruralni razvoj na položaju službenika za šumarstvo na osnovu ugovora na određeno vreme od 2. marta 2005. do 31. marta 2006. godine.

Postupak pred Disciplinskom komisijom u opštini Mališevo

22. Dana 21. oktobra 2005. godine, Disciplinska komisija opštine Mališevo (u daljem tekstu: Disciplinska komisija) je odlukom [06/769] raskinula radni odnos podnosiocu zahteva.
23. Podnosilac zahteva se protiv gore navedene odluke žalio Komisiji za žalbe u opštini Mališevo. Komisija za žalbe u opštini Mališevo je 23. decembra 2005. godine, u svojstvu drugostepenog disciplinskog organa, donela odluku [02/861] kojom je odbacila žalbu podnosioca zahteva i potvrdila odluku [06/769] Disciplinske komisije donetu u prvom stepenu.

Postupak pred Nezavisnim nadzornim odborom za civilnu službu Kosova

24. Dana 18. januara 2006. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Nezavisnom nadzornom odboru za civilnu službu Kosova (u daljem tekstu: NNOCSK) protiv odluke [02/861] opštine Mališevo.
25. Dana 18. aprila 2006. godine, NNOCSK je doneo odluku [br. 738] kojom je: (i) ukinuo odluku [02/861] Komisije za žalbe pri opštini Mališevo; (ii) obavezao opštinu Mališevo da vrati podnosioca zahteva na radno mesto; i (iii) tražio od iste da u roku od 15 (petnaest) dana izvrši navedenu odluku.
26. Konkretnije, NNOCSK je odlukom [br. 738] utvrdio sledeće:

“Odobrava se žalba br. 71/06 od 18.01.2006. godine, podneta od Ismajl Zogaj, sa svim žalbenim tvrdnjama i poništava se odluka Komisije za žalbe SO Mališevo od 23.12.2005. godine br. 02/861.

Ovlašćuje se Autoritet Poslodavac, SO u Mališevu da zaposlenika vrati na radno mesto zvaničnik šumarstva u Direkciji za poljoprivredu, sa svim pravima i obavezama iz radnog odnosa od dana otpuštanja”.

27. Prema navodima podnosioca zahteva, on je “u više navrata pokušavao da se vrati na radno mesto, ali opština Mališevo nije izvršila gore navedenu odluku NNOCSK-a”.

Postupak pred redovnim sudovima povodom tužbe podnosioca zahteva za izvršenje odluke NNOCSK-a br. 738 od 18. aprila 2006. godine

28. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Mališevu radi vraćanja na radno mesto, odnosno izvršenja odluke [br. 738] NNOCSK-a. Podnosilac zahteva je svojom tužbom naveo da opština Mališevo nije izvršila odluku NNOCSK-a o njegovom vraćanju na radno mesto.
29. Dana 21. decembra 2011. godine, Opštinski sud u Mališevu je presudom [C. br. 166/2007] usvojio u celosti kao osnovan tužbeni zahtev koji se odnosio na isplatu izgubljenih ličnih dohodaka za vremenski period u kojem je ugovor o radu bio važeći, te odbio deo tužbenog zahteva koji se odnosio na vraćanje na

njegovo radno mesto po isteku roka važenja ugovora o radu podnosioca zahteva.

30. Protiv gore navedene presude Opštinskog suda u Mališevu, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu, navodeći bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu materijalnog prava.
31. Dana 1. novembra 2013. godine, Apelacioni sud je presudom [Ac. br. 2942/2012] odbio žalbu podnosioca kao neosnovanu i potvrdio presudu [C. br. 166/2007] Opštinskog suda u Mališevu. Prema Apelacionom sudu, ugovor o radu podnosioca zahteva je već istekao i ne bi bilo zakonito i logično da se naloži da se podnosilac zahteva vrati na radno mesto pošto je zaključen ugovor bio na pravnoj snazi samo do 31. marta 2006. godine.
32. Protiv gore navedene presude Apelacionog suda, podnosilac zahteva je uložio reviziju Vrhovnom sudu pozivajući se na pogrešnu primenu materijalnog prava i ujedno tražio da se predmet vrati na ponovno suđenje.
33. Dana 7. marta 2014. godine, Vrhovni sud je rešenjem [Rev. br. 6/2014] usvojio žalbu podnosioca zahteva sa obrazloženjem da su odluke nižestepenih sudova donete uz bitne povrede odredaba parničnog postupka i da je izreka presude Apelacionog suda protivrečna dokazima u spisima predmeta, zbog čega ista presuda kao takva protivreči sama sebi i razlozima presude, pa je na kraju vratio predmet na ponovno suđenje u prvom stepenu. Vrhovni sud je odlučujući povodom revizije podnosioca zahteva, rešenjem [Rev. br. 6/2014] ukinuo presudu prvostepenog suda [C. br. 166/2007] od 21. decembra 2011. godine i presudu drugostepenog suda [Ac. br. 2942/2012] od 1. novembra 2013. godine, i vratio predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje, sa jasnim uputstvom da prvostepeni sud tužbu tužioca podnetu protiv tuženog smatra predlogom za izvršenje, na taj način što će se prvobitno obustaviti sprovedeni parnični postupak i nastaviti dalji postupak po pravilima izvršnog postupka kako bi se mogla izvršiti odluka [br. 738] NNOCSK-a od 18. aprila 2006. godine.
34. Vrhovni sud je svoju odluku, između ostalog, obrazložio na sledeći način:

“Tužilac je u svoju tužbu tražio sprovođenje, odnosno izvršenje u potpunosti, gore navedene odluke NNOCSK-a, koji se nalazi u spise predmeta, i, prvostepeni sud je bio obavezan da njegovu tužbu smatra kao predlog za izvršenje ove odluke i predmet vodi prema pravilima parničnog postupka a ne da u suprotnosti sa petitumom (zahtevom) tužbe, vodi postupak prema pravilima parničnog postupka i posle toga, odlučuje na meritoran način presudom. U smislu člana 2.1. ZPP-a, sud odlučuje u okviru zahteva koji su podneti od parničara, prema tome prvostepeni sud je bio obavezan da odlučuje prema zahtevu tužbe za sprovođenje gore navedene odluke, sprovođenje koje se vrši u parničnom postupku i u ovom kontekstu, sud je mogao uputiti tužiočevu stranu, da podnetu tužbu precizira i naslovi kao predlog za izvršenje ili istu tužbu smatra kao predlog za izvršenje i dalji postupak vodi prema pravilima izvršnog postupka. Gore navedena odluka NNOCSK-a, predstavlja administrativnu

konačnu odluku i kao takva mora se izvršiti od nadležnog suda prema predlogu za izvršenje od poverioca u smislu ostvarenja prava stečenog u upravnom postupku”.

Prvi postupak u ponovljenom odlučivanju povodom tužbe podnosioca zahteva za izvršenje odluke [br. 738] NNOCSK-a od 18. aprila 2006. godine

35. Prema gore navedenom rešenju Vrhovnog suda, predmet je vraćen na ponovno odlučivanje u prvom stepenu u kojem je podnosilac zahteva tražio izvršenje odluke [br. 738] NNOCSK-a od 18. aprila 2006. godine.
36. Na osnovu uputstva Vrhovnog suda, podnosilac zahteva je predložio izvršenje odluke NNOCSK-a.
37. Dana 1. juna 2015. godine, Osnovni sud u Đakovici-ogranak u Mališevu je u ponovljenom postupku i odlučivanju zakazao ročište za glavnu raspravu, i na tom ročištu, smatrajući tužbu podnosioca zahteva predlogom za izvršenje i odlučivši da se dalji postupci vode prema pravilima izvršnog postupka, izveo i ocenio dokaze koje su predložile stranke. Tom prilikom, Osnovni sud u Đakovici-ogranak u Mališevu je rešenjem [Cp. br. 490/2014]: (i) delimično usvojio predlog podnosioca zahteva; (ii) obavezao opštinu Mališevo da podnosiocu zahteva, na ime mesečnih zarada, nadoknadi iznos u vrednosti od 934,78 evra; i (iii) odbio predlog podnosioca zahteva za vraćanje na radno mesto i naknadu ličnih dohodaka po isteku ugovora.
38. Dana 14. avgusta 2015. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu protiv rešenja Osnovnog suda u Đakovici-ogranak u Mališevu, žaleći se na povredu odredaba izvršnog postupka, pogrešno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu materijalnog prava, te tražeći da bude vraćen na svoje radno mesto, kao i naknadu izgubljenih zarada.
39. Dana 8. marta 2016. godine, Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 3536/15] usvojio, kao osnovanu, žalbu podnosioca zahteva i ocenio da je gore navedeno rešenje doneto uz bitne povrede odredaba parničnog postupka i odlučio sledeće: *“odluka doneta od prvostepenog suda se mora poništavati, sa ciljem da u ponovnom postupku, prvostepeni sud otkloni povrede odredbi izvršnog postupka iz člana 36. stav 1, 38. stav 1, 43. stav 1. i 44. ZIP-a”.*
40. S tim u vezi, Apelacioni sud je obrazložio: *“Bitne povrede odredbi parničnog postupka iz člana 182.2. tačka n) ZPP-a, u vezi sa članom 17. ZIP-a, stoje iz činjenice jer izreka ožalbenog rešenja je [...] u punoj suprotnosti sa dokazima iz spisa predmeta. Na osnovu ožalbenog rešenja, ne može se razumeti da je prvostepeni sud odlučio prema pravilima izvršnog postupka, pozivajući se na odluku Nezavisnog Nadzornog Odbora Kosova br. 738 od 18.04.2006. godine, koja u ovom izvršnom predmetu ima svojstvo izvršnog dokumenta (izvršnog naslova), ili prvostepeni sud je odlučio na meritoran način oko tužbenog zahteva tužioca, prema prvobitno podnetoj tužbi, pozivajući se u potpunosti na pravila parničnog postupka, posebno kada se ima u vidu da izvršni postupak je pravno mnogo formalan i striktan postupak i da tokom ovog postupka, izvršni organ mora da postupi i primeni izvršenje samo u okviru*

obaveze koja je predviđena izvršnim dokumentom”. Pored toga, Sud je dodao sledeće: “... prvostepeni sud ponovo je sudio i odlučio za jedno pitanje o kome je odlučio Nezavisni Nadzorni Odbor Kosova, odlukom br. 738 od 18.04.2006. godine, i koji na osnovu člana 22. stav 1. tačka 1.2. ZIP-a, kojim se izričito kaže: “Izvršna odluka doneta u upravnom postupku i akt pomirenja (u daljem tekstu: poravnanje) ima svojstvo izvršnog dokumenta i da prvostepeni sud nije uzeo u potpunosti kao osnovu uputstva koja su mu data rešenjem Vrhovnog suda Kosova, kada je predmet vraćen na ponovno suđenje i odlučivanje istom sudu”.

41. Apelacioni sud je konkretno naveo: “Prvostepeni sud je vršio kršenje odredbi izvršnog postupka iz člana 36. i 38. ZIP-a, jer na ročištu glavnog pretresa, prilikom odlučivanja da tužbu tužioca uloženu protiv tuženog, tretira kao predlog za izvršenje, je trebalo da u smislu člana 38. stav 2. ZIP-a u vezi sa članom 102.1. ZPP-a, poziva poverioca da u zakonom predviđenom roku vrši prilagođenje predloga za izvršenje, upućujući da predlog za izvršenje mora sadržati sve potrebne elemente kako se predviđa stavom 1. člana 38. ZIP-a, kao i da obavezuje poverioca da sudu predstavi original ili overenu kopiju izvršnog dokumenta opremljenu klauzulom o izvršenju, zakonski uslov ovaj predviđen odredbom iz člana 36. stav 1. ZIP-a”.
42. Apelacioni sud je naposljetku naložio da: “Prvostepeni sud otkloni povrede odredbi izvršnog postupka u skladu sa nalazima i gore navedenim primedbama od Apelacionog suda, tako da u početku poziva poverioca da u zakonskom roku vrši popravljavanje predloga za izvršenje i sudu iznese i original ili overenu kopiju izvršnog dokumenta opremljenog klauzulom izvršnosti radi izvršenja, obaveštavajući ga i o procesnim propustima u slučaju nepostupanja po nalogu suda i onda u zavisnosti od postupanja ili nepostupanja poverioca, preduzme dalje procesne korake predviđene zakonskim odredbama ZIP-a”.
43. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je po nalogu Apelacionog suda tačno precizirao predlog za izvršenje odluke NNOCSK-a pred Osnovnim sudom.
44. Dana 26. maja 2017. godine, Osnovni sud u Đakovici-ogranak u Mališevu je rešenjem [Cp. br. 157/2016]: (i) usvojio predlog podnosioca zahteva; (ii) obavezao opštinu Mališevo da na osnovu odluke NNOCSK-a vrati podnosioca zahteva na radno mesto; i (iii) obavezao opštinu Mališevo da podnosiocu zahteva nadoknadi troškove postupka.
45. Protiv gore navedenog rešenja Osnovnog suda u Đakovici-ogranak u Mališevu, opština Mališevo je u svojstvu zainteresovane strane izjavila žalbu Apelacionom sudu. Tom prilikom, opština Mališevo je navela da je došlo do povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. S tim u vezi, opština Mališevo je tražila od Apelacionog suda da usvoji njenu žalbu kao osnovanu i odbije, kao neosnovano, rešenje [Cp. br. 157/16] Osnovnog suda od 26. maja 2017. godine, ili da vrati predmet na ponovno odlučivanje na osnovu odredbi Zakona o izvršnom postupku (u daljem tekstu: ZIP).

46. Dana 22. februara 2018. godine, Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 4085/17] ukinuo rešenje [Cp. br. 157/2016] Osnovnog suda u Đakovici–ogranak u Mališevu i vratio predmet prvom stepenu na ponovljeni postupak. Apelacioni sud je tom prilikom obrazložio: *“Osporeno rešenje doneto od prvostepenog suda je zahvaćeno bitnim povredama odredaba iz člana 182. stav 1. u vezi sa članom 199. ZPP-a, i člana 36. stav 1. ZIP-a, prvostepeni sud je bio obavezan da prilikom prijema predloga za izvršenje, proceni da li dokument koji je predstavljen kao izvršni naslov ispunjava uslove kako je predviđeno odredbom iz člana 36. ZIP-a, gde se predviđa da: „Uz predlog o izvršenju, izvršnom organu se dostavlja i izvršni dokument, u originalu ili overena kopija, uz klauzulu o izvršnosti izvršenja. Potvrdu o izvršnosti izdaje sud, odnosno državni organ koji je odlučio o zahtevu u prvostepenom postupku“. S tim u vezi, Apelacioni sud je naložio sledeće: “Prvostepeni sud se sugerira da u ponovnom postupku po službenoj dužnosti preispita da li su ispunjene procesne pretpostavke iz gore navedenih odredbi u vezi sa dozvoljavanjem izvršenja i u vezi sa odlučivanjem o dozvoljavanju izvršenja odlučuje u skladu sa predlogom za izvršenje, na osnovu izvršnog dokumenta, što u konkretnom slučaju, na osnovu odluke Nezavisnog Nadzornog Odbora Kosova br. 738 od 24.04.2016. godine, tako da tačno primeni odredbe Zakona o izvršnom postupku, a posebno član 27. stav 1. ZIP-a, u pogledu podobnosti izvršnog dokumenta”.*

Drugi postupak u ponovljenom odlučivanju povodom tužbe podnosioca zahteva za izvršenje odluke NNOCSK-a br. 738 od 18. aprila 2006. godine

47. Dana 2. jula 2018. godine, Osnovni sud u Đakovici–ogranak u Mališevu je u ponovljenom postupku, rešenjem [Cp. br. 118/2018], delimično usvojio predlog priznajući podnosiocu zahteva samo pravo na naknadu novčanih prihoda i to samo za period dok je imao ugovor.
48. Konkretnije, u obrazloženju Osnovnog suda u Đakovici–ogranak u Mališevu je navedeno sledeće:

“Sud je [...] delimično usvojio predlog poverioca što se tiče naknade zarada za period od dana kada je poveriocu prestao radni odnos, odnosno od 26.10.2005. godine pa do 31.03.2006. godine, kada je poveriocu istekao ugovor o radu. Ugovor o radu poverioca sa dužnikom je bio na određeno vreme, pa stoga poveriocu pripada zarada samo za vreme dok je ugovor o radu bio vremenski važeći, pošto nije bilo sigurno da će se radniku, sada poveriocu, produžiti ugovor o radu i nakon njegovog isteka, a koji je bio na određeno vreme. Sud je odbio predlog poverioca u odnosu na vraćanje na poslove i radne zadatke službenika za šumarstvo u Direkciji za šumarstvo, iz razloga što je ugovor o radu poverioca bio na određeno vreme”.

49. Podnosilac zahteva je protiv gore navedenog rešenja izjavio žalbu Apelacionom sudu zbog povreda odredaba izvršnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Podnosilac zahteva je u svojoj žalbi konkretnije tražio/naveo:

“Da se obaveže dužnik, opština Mališevo sa sedištem u Mališevu i Direkcija za poljoprivredu, šumarstvo i ruralni razvoj, da poverioca Ismajla Zogaja vrati na radno mesto službenika za šumarstvo i da mu isplati iznos od 28.636,02 € na ime izgubljenih zarada do 27.02.2015. godine (kada je izrađena finansijska ekspertiza) uz dopunu dodatne zarade do 31.03.2017. godine, iznos od 8.601,55 € za zarade i 301,05 € za kamatu, tako da se ovaj obračun nastavi do dana konačne isplate”.

50. Dana 24. maja 2019. godine, Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 3983/2018] odbio žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje [Cp. br. 118/2018] Osnovnog suda od 2. jula 2018. godine.
51. Dana 1. avgusta 2019. godine, podnosilac zahteva je predložio državnom tužiocu da podnese zahtev za zaštitu zakonitosti protiv rešenja [Cp. br. 118/2018] Osnovnog suda od 2. jula 2018. godine i protiv rešenja [AC. br. 3983/18] Apelacionog suda od 24. maja 2019. godine. U svom zahtevu za zaštitu zakonitosti, podnosilac zahteva je tražio da se gore navedeno rešenje Apelacionog suda ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.
52. Dana 13. avgusta 2018. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je obaveštenjem [KMLC. br. 129/2019] odbila predlog podnosioca zahteva sa obrazloženjem da navodi koji su izneseni u predlogu nisu dovoljni za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti u skladu sa članom 247. stavovi a) i b) Zakona o parničnom postupku.

Navodi podnosioca zahteva

53. Podnosilac zahteva navodi da su usled neizvršenja odluke NNOCSK-a [br. 738] od 18. aprila 2006. godine, od strane dužnika - opštine Mališevo, povređena njegova prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP.
54. Podnosilac zahteva navodi da mu je *“osporenim sudskim rešenjima negirano pravo njegovog povratka na posao i ostvarenja svih njegovih prava, priznata po odluci NNOCSK-a, br. 738 od 24. aprila 2006. godine, priznajući mu samo pravo na nadoknadu ličnog dohotka, za toliko koliko vremena je bio rok njegovog ugovora o zaposlenju na određeno vreme, a ne i povratak na radno mesto”.*
55. Podnosilac zahteva navodi sledeće: *“U ovom slučaju smatramo da je, što se tiče prava poverioca, povređen zakon i njegova prava zagarantovana Ustavom, imajući u vidu da se obaveza da se u potpunosti izvrši odluka NNOCSK-a nije izvršena, tako da njegovo pravo utvrđeno tom odlukom, da se vrati na posao sa svim pravima još uvek nije realizovano, a takođe, uprkos svim napomenama da se sprovede izvršni postupak, cela stvar se potpuno odvila kao parnični postupak, osporavajući mu pravo na izvršenje odluke NNOCSK-a”.*
56. Podnosilac zahteva konkretno navodi: *“Vraćanje na radno mesto je traženo tužbom, a ne predlogom, iz razloga što odluka NNOKCSK-a, do 2012. godine, nije tretirana kao izvršni naslov”.* Podnosilac dalje naglašava: *“Zbog nejasnoće*

pravne snage odluke Nezavisnog nadzornog odbora do donošenja presude Ustavnog suda Kosova, br. ref. Agj/282/12 od 17.07.2012. godine, podnosilac zahteva je tražio svoje pravo tužbom za vraćanje na radno mesto”.

57. Naposljetku, podnosilac zahteva traži od Suda: (i) da proglasi zahtev prihvatljivim; (ii) da utvrdi da je došlo do povrede člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP i članom 13. Protokola br. 11 uz EKLJP; i (iii) da proglasi ništavim obaveštenje [KMLC. br. 129/2019] Kancelarije glavnog državnog tužioca od 13. avgusta 2018. godine.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31.

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

- 1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
 - 2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*
- [....]*

EVROPSKA KONVENCIJA O LJUDSKIM PRAVIMA

Član 6.

(Pravo na pravično suđenje)

“Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona”.

[...]

UREDBA UNMIK-a O JAVNIM SLUŽBAMA NA KOSOVU, br. 2001/36, 22. decembar 2001. godine

Član 11.

Žalbe

11.3 Ukoliko Odbor smatra da sporna odluka krši principe iznete u članu 2.1 ove Uredbe, naložiće odgovarajući lek putem pisane odluke i naloga, i uputiće ga stalnom sekretaru ili glavnom izvršnom službeniku nadležnog organa za zapošljavanje, a on će biti odgovoran da nadležni organ za zapošljavanje usaglasi svoju odluku sa nalogom.

11.4 Ako nadležni organ za zapošljavanje ne postupi u skladu sa odlukom Odbora i njegovim nalogom, Odbor će o tome podneti izveštaj Premijeru i Specijalnom predstavniku Generalnog sekretara.

**ZAKON br. 03/L-192 O NEZAVISNOM NADZORNOM ODBORU
ZA CIVILNU SLUŽBU KOSOVA**

**Član 12.
Žalbe**

4. U slučajevima kada se Odbor ubedi da su se putem osporavane odluke prekršila načela i pravila, Civilne službe Republike Kosovo, on donosi pismenu odluku koja se dostavlja zvaničniku visokog rukovodećeg nivoa ili glavnom odgovornom licu odgovarajućeg organa za zapošljavanje, koji je odgovoran za sprovođenje odluke Odbora.

**Član 13.
Odluka Odbora**

Odluka Odbora predstavlja pravosnažnu administrativnu odluku i istu izvršava zvaničnik visokog rukovodećeg nivoa ili odgovorno lice institucije koje je donelo prvu odluku u odnosu na stranku. Izvršenje treba da se obavi u roku od petnaest (15) dana od dana prijema odluke.

**Član 15.
Postupak u slučaju nesprovođenja odluke odbora**

1. Nesprovođenje odluke Odbora od strane odgovornog lica institucije predstavlja teško kršenje radnih zadataka prema Zakonu o Civilnoj službi u Republici Kosovo

Prihvatljivost zahteva

58. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, predviđeni Zakonom i dalje precizirani Poslovníkom.
59. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji utvrđuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

60. Sud primećuje da podnosilac zahteva tvrdi da je žrtva ustavne povrede zbog neizvršenja odluke javnog organa, odnosno NNOCSK-a. Prema tome, on je ovlašćena strana.
61. Sud takođe primećuje da je podnosilac zahteva iscrpeo sva pravna sredstva predviđena zakonom i da se on u nedostatku nekog drugog dostupnog

delotvornog pravnog sredstva kojim bi zaštitio svoja prava, obratio Ustavnom sudu.

62. Sud se takođe poziva i na članove 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji predviđaju:

*Član 48.
[Tačnost podneska]*

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

*Član 49.
[Rokovi]*

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

63. Sud primećuje da je poslednja odluka u ovom postupku zapravo rešenje [Ac. br. 3983/2018] Apelacionog suda od 24. maja 2019. godine, koje je podnosilac zahteva primio 28. juna 2019. godine, a da je zahtev Sudu dostavljen 30. septembra 2019. godine. Proizilazi da je zahtev podnet u skladu sa zakonskim rokom predviđenim članom 49. Zakona.
64. Sud, takođe, smatra da je podnosilac zahteva tačno naglasio za koja prava, zagarantovana Ustavom i EKLJP, tvrdi da su povređena na njegovu štetu usled neizvršenja odluke NNOCSK-a br. 739 od 18. aprila 2006. godine.
65. Sud stoga zaključuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana; da je iscrpeo sva pravna sredstva; da je poštovao uslov podnošenja zahteva u zakonskom roku; da je precizno razjasnio navodne povrede osnovnih ljudskih prava i sloboda, te da je naveo koji je konkretan akt javnog organa koji se osporava.
66. Pored toga, u svetlu navoda iz zahteva i njihovog argumentovanja, Sud smatra da zahtev pokreće ozbiljna ustavna pitanja i da njihovo utvrđivanje zavisi od razmatranja merituma zahteva. Takođe, zahtev se ne može smatrati očigledno neosnovanim u smislu pravila 39. Poslovnika, i ne postoji nijedan drugi osnov da se isti proglasi neprihvatljivim.
67. Shodno tome, Sud proglašava zahtev prihvatljivim za razmatranje merituma.

Meritum zahteva

68. Sud na početku podseća da su okolnosti konkretnog slučaja povezane sa raskidom radnog odnosa podnosioca zahteva od strane opštine Mališevo i neizvršenjem odluke [br. 738] NNOCSK-a od 18. aprila 2006. godine, kojom je opština Mališevo obavezana da vrati podnosioca zahteva na radno mesto. Podnosilac zahteva je u svojoj tužbi pred Opštinskim sudom u Mališevu tvrdio da odluka NNOCSK-a o njegovom vraćanju na radno mesto nije izvršena od strane opštine Mališevo. Opštinski sud u Mališevu je svojom presudom [C. br.

166/2007] usvojio u celosti kao osnovan tužbeni zahtev koji se odnosio na isplatu izgubljenih ličnih dohodaka za vremenski period dok je ugovor o radu bio važeći, a odbio deo tužbenog zahteva koji se odnosio na vraćanje na njegovo radno mesto po isteku roka važenja ugovora o radu podnosioca zahteva. Apelacioni sud je nakon žalbe podnosioca zahteva, presudom [Ac. br. 2942/2012] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu [C. br. 166/2007] Opštinskog suda u Mališevu. Prema Apelacionom sudu, ugovor o radu podnosioca zahteva je već istekao i ne bi bilo zakonito i logično da se naloži da se podnosilac zahteva vrati na radno mesto iz razloga što je zaključen ugovor o radu bio na pravnoj snazi samo do 31. marta 2006. godine. Vrhovni sud je rešenjem [Rev. br. 6/2014] usvojio žalbu podnosioca zahteva sa obrazloženjem da odluka NNOCSK-a predstavlja pravosnažnu upravnu odluku i da se kao takva mora izvršiti od strane nadležnog suda. Nakon vraćanja predmeta prvom stepenu na ponovno suđenje, Osnovni sud u Đakovici-ogranak u Mališevu je rešenjem [Cp. br. 490/2014] obavezao opštinu Mališevo da podnosiocu zahteva, na ime mesečnih zarada, isplati naknadu u vrednosti od 934,78 evra, ali je odbio predlog podnosioca zahteva za vraćanje na radno mesto i naknadu ličnih dohodaka nakon isteka ugovora. Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 3536/15] ocenio da je rešenje [Cp. br. 490/2014] Osnovnog suda u Đakovici-ogranak u Mališevu doneto uz bitne povrede odredaba parničnog postupka. Podnosilac zahteva je tačno precizirao predlog za izvršenje odluke NNOCSK-a pred Osnovnim sudom. Dana 26. maja 2017. godine, Osnovni sud u Đakovici-ogranak u Mališevu je rešenjem [Cp. br. 157/2016]: (i) usvojio predlog podnosioca zahteva; (ii) obavezao opštinu Mališevo da na osnovu odluke NNOCSK-a, vrati podnosioca zahteva na radno mesto; i (iii) obavezao opštinu Mališevo da podnosiocu zahteva nadoknadi troškove postupka. Nakon žalbe opštine Mališevo, Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 4085/17] ukinuo rešenje [Cp. br. 157/2016] Osnovnog suda u Đakovici-ogranak u Mališevu i vratio predmet prvom stepenu na ponovni postupak. Osnovni sud u Đakovici-ogranak u Mališevu je u ponovljenom postupku rešenjem [Cp. br. 118/2018] priznao podnosiocu zahteva samo pravo na naknadu novčanih zarada i to samo za period dok je imao ugovor. Nakon žalbe podnosioca zahteva, Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 3983/2018] potvrdio rešenje [Cp. br. 118/2018] Osnovnog suda od 2. jula 2018. godine. Takođe, odluka [br. 738] NNOCSK-a od 18. aprila 2006. godine, kojom je utvrđeno vraćanje podnosioca zahteva na radno mesto, u celini, nikada nije izvršena od strane opštine Mališevo.

69. Prema tome, glavni navod podnosioca zahteva u konkretnom slučaju predstavlja povreda prava zagarantovanih članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP, kao rezultat neizvršenja odluke [br. 738] NNOCSK-a od 18. aprila 2006. godine od strane dužnika - opštine Mališevo.
70. Sledom toga, pri razmatranju merituma zahteva, Sud ukazuje na to da zahtev podnosioca pokreće dva osnovna pitanja: (i) da li je odluka NNOCSK-a u konkretnom slučaju bila obavezujuća i izvršna; i (ii) da li je neizvršenje odluke NNOCSK-a prouzrokovalo povredu prava podnosioca zahteva na pravično i nepristrasno suđenje (član 31. Ustava).

(i) Da li je odluka NNOCSK-a u konkretnom slučaju bila obavezujuća i izvršiva

71. Što se tiče pravne prirode odluka NNOCSK-a, Sud smatra važnim da se na početku pozove na član 101. [Civilna služba] Ustava, koji utvrđuje:

“1. Sastav civilne službe će odražavati raznolikost stanovnika Kosova, uzimajući u obzir međunarodno priznato načelo polne jednakosti.

2. Nezavisni savet za nadzor civilne službe će obezbediti poštovanje uredbi i načela koja regulišu civilnu službu, koja odražava raznolikost stanovništva Republike Kosovo”.

72. U svetlu ovih ustavnih odredbi, Sud naglašava svoj načelni stav da je NNOCSK nezavisna institucija osnovana Ustavom, odnosno u skladu sa članom 101.2 Ustava. Prema tome, sve obaveze koje proizilaze iz odluka ove institucije u vezi sa pitanjima koja su u njenoj nadležnosti, proizvode pravno dejstvo za sve nadležne institucije u kojima je status zaposlenih uređen Zakonom o civilnoj službi Republike Kosovo. U tom smislu, NNOCSK ima karakteristike suda, odnosno tribunala za civilne službenike, u smislu člana 6. EKLJP (vidi slučajeve Suda KI193/18, podnosilac *Agron Vula*, presuda od 12. maja 2020. godine, stav 100; i KI33/16, podnositeljka *Minire Zeka*, presuda od 4. avgusta 2017. godine, stav 54)
73. S tim u vezi, Sud se poziva na sudsku praksu ESLJP-a, prema kojoj se “*sud*” karakteriše u suštinskom smislu izraza svojom sudijskom funkcijom, odnosno utvrđivanjem pitanja unutar svoje nadležnosti na osnovu pravila zakona i nakon postupaka koji su sprovedeni na propisan način” (vidi slučajeve Suda KI193/18, podnosilac *Agron Vula*, citiran u tekstu iznad, stav 101; i KI33/16, podnositeljka *Minire Zeka*, citiran u tekstu iznad, stav 55; kao i predmete ESLJP-a, presuda od 30. novembra 1987. godine u predmetu *H protiv Belgije*, Serija A. br. 127, str. 34, stav 50; vidi, takođe, predmet ESLJP-a *Belilos protiv Švajcarske*, predstavka br. 10328/83, presuda od 29. aprila 1988. godine, stav 64).
74. U konkretnom slučaju, Sud primećuje da je odluka [br. 738] NNOCSK-a od 18. aprila 2006. godine, doneta u vreme kada je osnivanje NNOCSK-a i izvršenje njegovih odluka bilo uređeno Uredbom UNMIK-a br. 2001/36 o javnim službama na Kosovu i Administrativnim naređenjem br. 2003/2 o primeni Uredbe UNMIK-a br. 2001/36 o javnoj službi Kosova, koji su stupili na snagu 22. decembra 2001. godine, odnosno 25. januara 2003. godine. U to vreme, pitanje nadležnosti, funkcionisanja, organizacije i izvršenja odluka NNOCSK-a bilo je uređeno aktima koje je doneo UNMIK (koji je imao isključive zakonodavne, izvršne i sudske nadležnosti na Kosovu).
75. U tom smislu, Sud naglašava svoj dosledan stav na kojem je stajao u svim slučajevima koje je rešio, a koji su se odnosili na odluke NNOCSK-a od 2012. godine pa naovamo. Sud je dosledno ukazivao da odluka NNOCSK-a proizvodi pravno dejstvo za stranke i, iz tog razloga je takva odluka konačna u upravnom postupku i izvršiva (vidi odluke Suda u slučajevima KIO4/12, *Esat Kelmendi*, presuda od 24. jula 2012. godine i br. KI74/12, *Besa Qirezi*, presuda od 4.

aprila 2015. godine i reference koje su u njoj navedene; kao i slučajeve KI193/18, podnosilac *Agron Vula*, citiran u tekstu iznad, stav 103; i KI33/16, podnositeljka *Minire Zeka*, citiran u tekstu iznad, stav 57).

76. Sud podseća na to da jedan od prvih slučajeva u kojem je utvrđeno da su odluke NNOCSK-a konačne i obavezujuće za izvršenje predstavlja presuda Ustavnog suda u slučaju br. KIO4/12 od 24. jula 2012. godine. U navedenoj presudi, Sud se bavio dejstvom odluke NNOCSK-a od 18. marta 2011. godine, što znači nakon stupanja na snagu Zakona o NNOCSK-u br. 03/L-192, koji je naknadno, dana 10. avgusta 2018. godine, zamenjen i ukinut Zakonom o NNOCSK-u br. 06/L-048. Oba navedena zakona su usvojena od strane Skupštine Republike Kosovo.
77. Sud je dosledno naglašavao da relevantne ustavne i zakonske odredbe, osim stvarne nadležnosti NNOCSK-a za rešavanje radnih sporova za civilne službenike, predstavljaju zakonsku obavezu za nadležne institucije da poštuju i izvršavaju odluke NNOCSK-a (vidi slučajeve Suda KI193/18, podnosilac *Agron Vula*, citiran u tekstu iznad, stav 101; i KI33/16, podnositeljka *Minire Zeka*, citiran u tekstu iznad, stav 58).
78. S tim u vezi, Sud se poziva na svoju sudsku praksu i u pogledu neizvršenja upravnih odluka – uključujući i odluke NNOCSK-a – od strane sudova, a kojima nije izričito predviđena novčana obaveza (vidi, između ostalog, odluke Suda u slučajevima: KI94/13, podnosilac *Avni Doli, Mustafa Doli, Zija Doli i Xhemile Osmanaj*, presuda od 16. aprila 2014. godine; KI112/12, podnosilac *Adem Meta*, presuda od 2. avgusta 2018. godine i KIO4/12, podnosilac *Esat Kelmendi*, citiran u tekstu iznad, presuda od 24. jula 2012. godine). U ovim slučajevima, Sud je zaključio da odluka koju je doneo upravni organ, obrazovan na osnovu zakona, proizvodi pravno dejstvo za stranke i, samim tim, takva odluka je upravna odluka koja je konačna i izvršiva (vidi, takođe, slučaj Suda KI193/18, podnosilac *Agron Vula*, citiran u tekstu iznad, stav 106).
79. U konkretnom slučaju, Sud primećuje da je odluka NNOCSK-a datirana 18. aprila 2006. godine. Međutim, Sud, takođe, primećuje da je ta odluka ostala predmet sudskih postupaka u periodu od 2011. do 2019. godine.
80. Pored toga, na osnovu spisa predmeta koje ima na raspolaganju, Sud posebno naglašava činjenicu da je odluku NNOCSK-a potvrdio Vrhovni sud, kao poslednja instanca, svojim rešenjem [Rev. br. 6/2014] od 7. marta 2014. godine, kojim je utvrđeno da “*gore navedena odluka NNOCSK-a predstavlja administrativnu konačnu odluku i kao takva mora se izvršiti od nadležnog suda prema predlogu za izvršenje od poverioca u smislu ostvarenja prava stečenog u upravnom postupku*”.
81. Sud smatra da su razmatranje duže od 6 godina u sudskim postupcima odluke NNOCSK-a od 16. aprila 2006. godine, a posebno utvrđivanje njenog obavezujućeg karaktera od strane redovnih sudova, učinili da predmetna odluka nema trenutni već kontinuirani karakter.
82. Shodno tome, Sud zaključuje da je odluka NNOCSK-a u konkretnom slučaju bila konačna i da je njeno izvršenje bilo obavezujuće.

(ii) Da li je neizvršenje odluke NNOCSK-a prouzrokovalo povredu prava podnosioca zahteva na pravično i nepristrasno suđenje

83. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi povredu svojih prava zagaranovanih članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP.
84. U svetlu činjenica i navoda iz zahteva, Sud se prvo poziva na član 31. Ustava [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], koji utvrđuje:
- “1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
- 2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda”.*
85. Pored toga, Sud se poziva i na stav 1. člana 6. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] EKLJP, koji predviđa:
- “Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona”.*
86. Sud se takođe poziva i na član 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, koji utvrđuje:
- “Osnovna prava i slobode zagaranovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava”.*
87. Sud pre svega podseća da je odlukom [br. 738] NNOCSK-a utvrđeno da opština Mališevo mora da vrati podnosioca zahteva na radno mesto, sa svim pravima i obavezama iz radnog odnosa od dana otpuštanja.
88. Sud primećuje da je izvršenje odluke NNOCSK-a bilo direktno povezano sa vraćanjem podnosioca zahteva na radno mesto, a ne samo sa pitanjem novčane naknade na ime neisplaćenih zarada tokom perioda dok je bio udaljen sa posla.
89. Dalje, na osnovu spisa predmeta kojima raspolaže, Sud primećuje da uprkos neprekidnim naporima podnosioca zahteva da se odluka NNOCSK-a izvrši, ta odluka nikada nije ni izvršena, niti je ukinuta. Dakle, proteklo je više od 12 (dvanaest) godina od dana donošenja odluke NNOCSK-a (18. aprila 2006. godine) pa do poslednje odluke [Ac. br. 3983/2018] Apelacionog suda od 24. maja 2019. godine.
90. U svetlu ovih činjenica, Sud ukazuje na glavni navod podnosioca zahteva koji se odnosi na povredu njegovog prava zagaranovanog članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP. U tom smislu, Sud se poziva na svoju presudu u slučaju br. KI94/13,

u kojem je naglasio da se “izvršenje konačne i obavezujuće odluke treba smatrati sastavnim delom prava na pravično suđenje, koje je garantovano članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP” (vidi, Ustavni sud, slučaj br. KI94/13, podnosilac *Avni Doli, Mustafa Doli, Zija Doli i Xhemile Osmanaj*, presuda od 16. aprila 2014. godine; kao i slučaj KI193/18, podnosilac *Agron Vula*, citiran u tekstu iznad, stav 106).

91. Sud primećuje da je takav stav zasnovan i na praksi ESLJP-a, koji kaže da se izvršenje konačne odluke mora smatrati sastavnim delom prava na pravično suđenje. Štaviše, u predmetu *Hornsby protiv Grčke*, ESLJP je naglasio da je izvršenje konačne odluke od još veće važnosti u okviru upravnog postupka u vezi sa sporom čiji rezultat je od posebnog značaja za građanska prava stranke u sporu (*Hornsby protiv Grčke*, br. 18357/91, presuda od 19. marta 1997. godine, stavovi 40-41). U navedenom predmetu, ESLJP je utvrdio da podnosioci zahteva nisu smeli biti lišeni toga da dobiju izvršenje konačne odluke koja je doneta u njihovu korist.
92. Shodno tome, Sud naglašava da izvršenje konačne i obavezujuće odluke u razumnom roku predstavlja pravo koje je zagantovano članom 31. Ustava u vezi sa članom 6.1 EKLJP.
93. S tim u vezi, Sud primećuje da je ESLJP u svojoj konsolidovanoj sudskoj praksi utvrdio da su državni organi time što više od 5 (pet) godina nisu preduzeli neophodne mere za izvršenje pravosnažne i izvršne odluke lišili odredbe člana 6. svakog njihovog korisnog dejstva (vidi *Hornsby protiv Grčke*, stav 45).
94. U konkretnom slučaju, Sud smatra da spor podnosioca zahteva sa opštinom Mališevo nije bio posebno složen jer je NNOCSK naložio vraćanje podnosioca zahteva na radno mesto u skladu sa važećim zakonom. Odluka NNOCSK-a je i dan danas ostala neizvršena od strane opštine Mališevo.
95. Sud uzima u obzir neka od obrazloženja redovnih sudova da je, s obzirom na to da je ugovor podnosioca zahteva bio na određeno vreme do 31. marta 2006. godine, po njihovom mišljenju, rok ugovora o radu već istekao, pa je stoga dosudio samo novčanu naknadu od dana otpuštanja sa posla, ali ne i vraćanje na radno mesto, kako je bilo utvrđeno odlukom NNOCSK-a od 18. aprila 2006. godine.
96. Ipak, Sud stavlja naglasak na utvrđenje dato u odluci NNOCSK-a da je suspendovanje podnosioca zahteva sa radnog mesta od strane opštine Mališevo učinjeno u suprotnosti sa relevantnim zakonskim odredbama na snazi. Prema tome, dejstvo nezakonite odluke opštine Mališevo (iz 2005. godine) o udaljenju podnosioca zahteva sa njegovog radnog mesta bi se moralo otkloniti izvršenjem odluke NNOCSK-a. Tim pre kada je izvršnost odluke NNOCSK-a potvrđena dvama rešenjima redovnih sudova, odnosno rešenjem [Cp. br. 157/2016] Osnovnog suda u Đakovici-ogranak u Mališevu od 26. maja 2017. godine i rešenjem [Rev. br. 6/2014] Vrhovnog suda od 7. marta 2017. godine.
97. S tim u vezi, Sud naglašava da bi bilo nerazumno ukoliko bi pravni sistem Republike Kosovo dozvolio da određena konačna i izvršna odluka u upravnom postupku ostane bez ikakvog dejstva na štetu jedne od stranaka. Prema tome,

nedelotvornost postupaka i neizvršenje odluka proizvode dejstva koja nas dovode u situacije koje nisu u skladu sa načelom vladavine prava (član 7. Ustava) – kao načela koje su svi javni organi na Kosovu dužni da poštuju (vidi, *mutatis mutandis*, presudu Ustavnog suda u slučaju KI04/12; i KI193/18, podnosilac *Agron Vula*, citiran u tekstu iznad, stav 126; i KI33/16, podnositeljka *Minire Zeka*, citiran u tekstu iznad, stav 66).

98. U konkretnom slučaju, Sud primećuje da se na osnovu navoda podnosioca zahteva, tražeći izvršenje odluke NNOCSK-a, podnosilac zahteva obratio opštini Mališevo i u nekoliko navrata redovnim sudovima. Pored toga, Sud naglašava da su redovni sudovi (prvostepeni i drugostepeni) doneli dve odluke u korist podnosioca – kojima je dozvoljeno izvršenje odluke NNOCSK-a – i nekoliko suprotnih odluka.
99. Prema tome, podnosilac zahteva je iscrpeo sva dostupna pravna sredstva za izvršenje odluke NNOCSK-a. Međutim, uprkos njegovim naporima, tu odluku nisu izvršili ni nadležni organi opštine Mališevo niti nadležni sudovi.
100. Na osnovu napred navedenog, Sud utvrđuje da propust da se izvrši konačna i obavezujuća odluka NNOCSK-a predstavlja povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje, koje je zagarantovano članom 31. Ustava i članom 6.1 EKLJP.

Zaključak

101. Ustavni sud naglašava svoju ustavnu obavezu da osigura da postupci koji se vode pred javnim organima, a posebno pred sudovima, moraju poštovati osnovna ljudska prava zagarantovana Ustavom.
102. U okolnostima konkretnog slučaja, Sud utvrđuje da neizvršenje odluke NNOCSK-a br. 738 od 18. aprila 2006. godine, od strane opštine Mališevo i redovnih sudova za tako dug vremenski period od donošenja odluke NNOCSK-a o vraćanju podnosioca zahteva na njegovo ranije radno mesto, predstavlja povredu člana 31. Ustava u vezi sa članom 6.1 EKLJP. Kao rezultat ove povrede, podnosilac zahteva je lišen svog prava da bude vraćen na radno mesto u skladu sa nalogom iz odluke NNOCSK-a donete u njegovu korist.
103. Sud utvrđuje da je činjenica da odluka NNOCSK-a koja je doneta u korist podnosioca zahteva nije izvršena od strane redovnih sudova i opštine Mališevo od 2006. godine pa naovamo, rezultirala povredom osnovnih ljudskih prava i sloboda i nepoštovanjem ustavnih postupaka.
104. S tim u vezi, Sud naglašava da se na osnovu konsolidovane sudske prakse ESLJP-a, uvek kada se utvrdi povreda prava na pravično suđenje iz člana 6. EKLJP, podnosilac zahteva, onoliko koliko je to moguće, mora staviti u položaj da uživa prava koja bi on imao da su postupci sprovedeni u skladu sa garancijama EKLJP (vidi predmet ESLJP-a *Kingsley protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 28. maja 2002. godine, stav 40 i reference koje su tu navedene).

105. U zaključku, u skladu sa pravilom 66 (5) Poslovnika, opština Mališevo mora da izvrši odluku NNOCSK-a br. 738 od 18. aprila 2006. godine.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilima 59 (1) i 66. Poslovnika, dana 1. jula 2021. godine,

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI, jednoglasno, zahtev prihvatljivim;
- II. DA UTVRDI, jednoglasno, da je neizvršenjem odluke NNOCSK-a br. 738 od 18. aprila 2006. godine, prouzrokovana povreda člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP;
- III. DA PROGLASI, većinom glasova, ništavim rešenje [Ac. br. 3983/2018] Apelacionog suda Republike Kosovo od 24. maja 2019. godine u vezi sa rešenjem [C. br. 118/2018] Osnovnog suda u Đakovici-ogranak u Mališevu od 2. jula 2018. godine;
- IV. DA NALOŽI opštini Mališevo da izvrši odluku NNOCSK-a br. 738 od 18. aprila 2006. godine, koja je doneta u korist podnosioca zahteva, u skladu sa *ratio decidendi* ove presude;
- V. DA NALOŽI opštini Mališevo da u skladu sa pravilom 66 (5) Poslovnika, do 20. decembra 2021. godine, obavesti Sud o merama koje su preduzete radi izvršenja presude Suda;
- VI. DA OSTANE snažno posvećen ovom pitanju u očekivanju saglasnosti sa ovim nalogom;
- VII. DA NALOŽI da se ova presuda dostavi stranama i u skladu sa članom 20.4 Zakona objavi u Službenom listu;
- VIII. DA PROGLASI da ova presuda stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Remzije Istrefi-Peci

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani